

TRATAT ELEMENTAR DE MEDICINĂ INTERNĂ

prof. dr. O. Fodor

Ed. Dacia, Cluj, 1973

Apariția recentă a Tratatului elementar de medicină internă al prof. O. Fodor reprezintă un eveniment editorial medical de o importanță deosebită.

Medicina internă ocupă un loc primordial în învățămîntul medical, nu numai datorită faptului că bolile interne reprezintă, de departe, principala problemă a medicului de medicină generală, ci și pentru că această disciplină, mai mult decît oricare alta, este destinată să formeze gîndirea profesională a viitorului medic. De aceea și volumul acordat predării acestei discipline în programele de învățămînt medical este deosebit de mare. Se înțelege că studenții în medicină resimt în mod stringent necesitatea unor manuale corespunzătoare. Aceasta, cu atît mai mult cu cît un asemenea manual nu este privit numai ca o necesitate doar pînă la obținerea unui examen, ci ocupă un loc de prim plan în biblioteca imediată, „de uz curent”, a oricărui practician, care se simte tentat sau chiar este obligat de viață să-l consulte în permanentă. Se explică astfel de ce o asemenea carte are o mare căutare, iar edițiile se epuizează repede.

A scrie un tratat elementar de medicină internă nu este însă o sarcină simplă, nici ușoară. Manualele similare apărute la noi au fost redactate cu mulți ani în urmă și edițiile s-au epuizat.

„Tratatul elementar” al prof. O. Fodor răspunde astfel necesității de a umple un gol, la nivelul unor cerințe actuale. El mai are avantajul de a fi alcătuit cu participarea unui colectiv format din colaboratorii direcți ai autorului, ceea ce favorizează o expunere mai unitară și totodată exprimă concepțiile unei singure școli medicale, de altfel binecunoscută în țara noastră. Lucrarea este, într-un fel, o continuare pe planul clinicii și patologiei medicale, a liniei celebrului tratat de semiologie și clinică medicală al profesorilor *Hatieganu* și *Goia*, tratat care a fost cartea de căpătîi a multor generații de medici din țara noastră, în urmă cu cîteva decenii. Tocmai pentru că școala profesorului *Hatieganu* a fost continuată de prof. O. Fodor în mod strălucit pe tărîmul cercetării medicale și al formării medicilor, s-a creat, se poate spune, și obligația morală de a elabora o lucrare didactică de amploare. Acest scop este astăzi atins, bineînțeles ținînd seama că ceea ce se cere astăzi unei cărți didactice medicale diferă de ceea ce i se cerea în urmă cu cîteva decenii.

Faptul că unele capitole, cum ar fi Bolile digestive, au o extindere ceva mai mare în raport cu celelalte, se explică prin preocupările colectivului profesorului O. Fodor și este departe de a da impresia unei lipse de simetrie. Lucrarea devine chiar mai interesantă și utilă, deoarece în ultima vreme, în literatura medicală românească au apărut prea puține lucrări cuprinzătoare, în legătură cu patologia digestivă.

Este deosebit de utilă completarea conținutului cu expunerea unor probleme privind colagenozele, intoxicațiile acute, unele noțiuni de genetică medicală și de imunopatologie, adică a unor probleme de mare actualitate.

Valoarea conținutului acestui tratat se poate aprecia de toți acei ce consultă oricare din capitolele cărții și aceasta indiferent că este vorba de începători — studenți sau medici tineri — sau de medici și cadre didactice cu o experiență mai mare. Sint de remarcat, ca un merit în plus, condițiile editoriale deosebit de bune. Un bun „tipar” face mult mai atractivă orice carte, dar mai ales una care urmărește în primul rînd un scop didactic.

Cea mai bună recomandare a acestei cărți o constituie prestigiul autorului,

al școlii pe care o reprezintă și, în ultimă instanță, calitatea însăși a lucrării, așa cum reiese din confruntarea cu publicul medical.

Este incontestabil că *Tratatul elementar de medicină internă* al prof. O. Fodor nu poate lipsi din biblioteca nici unui medic, indiferent de specialitatea lui sau de experiența acumulată.

dr. C. Duda
